

STEČAJNI UPRAVITELJ
Ivica Matas, dipl. iur.
Put Gimnazije 55, 22 000 Šibenik
Tel: 022 / 200 – 327
Mob: 091 / 2543 878

U Šibeniku, 26. srpnja 2024. godine

OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU

za

ŽUPANIJSKI SUD

Povrv-187/2021

Pravna stvar:

Tužitelj: **HEP ELEKTRA d.o.o.**, Zagreb, Ulica Grada Vukovara 37,
OIB: 43965974818, zastupan po pun. Đorđu Maleševiću, odvjetniku u
Šibeniku

Tuženik: **RIVIJERA d.d. u stečaju**, Šibenik, Vladimira Nazora 53,
OIB: 04184053283; zast. po stečajnom upravitelju Ivici Matasu,
odvjetniku u Šibeniku

Radi: *isplate*

Ž A L B A

*tuženika protiv presude Općinskog suda u Šibeniku
8 Povrv-187/2021-17 od 21. lipnja 2024. godine*

Presudom Općinskog suda u Šibeniku, pod poslovnim brojem 8 Povrv-187/2021-17 od 21. lipnja 2024. godine, sud prvog stupnja presudio je u točki I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nevenke Nakić u Šibeniku broj Ovr-1479/2020 od dana 19. listopada 2020. godine te se nalaže tuženoj da isplati tužitelju ukupan iznos od 1.083,18 eura / 8.161,48 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje teku kako slijedi: po računu za električnu energiju broj 012301011190-190921-4 od 31.10.2019. godine preostali iznos od 390,60 eura / 2.943,11 kuna od 23.11.2019. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-191020-4 od 31.10.2019. godine

iznos od 506,78 eura / 3.818,37 kuna od 26.11.2019. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-191120-0 od 30.11.2019. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 24.12.2019. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-191220-7 od 31.12.2019. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 26.1.2020. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-200120-8 od 31.1.2020. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 23.2.2020. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-200220-4 od 29.2.2020. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 24.3.2020. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-200320-0 od 31.3.2020. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 25.4.2020. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-200420-7 od 30.4.2020. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 30.5.2020. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-200421-5 od 30.4.2020. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 30.5.2020. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-200520-3 od 31.5.2020. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 27.6.2020. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-200620-0 od 30.6.2020. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 28.7.2020. do isplate; po računu za električnu energiju broj 012301011190-200720-6 od 31.7.2020. godine iznos od 18.58 eura / 140,01 kuna od 23.8.2020. do isplate; u točki 3. Nalaže se tuženoj RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283 Šibenik, Vladimira Nazora 53, koju zastupa stečajni upravitelj Ivica Matas, odvjetnik u Šibeniku, Put Gimnazije 55 OIB: 98549799157 nadoknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.352,32 eura i trošak ovršnog postupka u iznosu od 224,89 eura sveukupno iznos od 1.577,21 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske odluke (21.6.2024.) do isplate uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam (8) postotna poena, u roku od petnaest (15) dana.

Pobijana presuda je u cijelosti neosnovana, te tuženik izjavljuje

Ž A L B U

zbog svih žalbenih razloga, a osobito zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnoga prava

OBRAZLOŽENJE

Prvostupanjski sud pogrešno navodi da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan budući da nije u dovoljnoj mjeri cijenio prigovore tuženika i navode tužitelja iznesene u postupku, a koji neprijeporno idu u korist tuženiku.

Tuženik smatra da ovakvo presuđenje nije utemeljeno na pravno relevantnim činjenicama budući da prvostupanjski sud u cijelosti prihvata samo navode tužitelja, kako je to razvidno iz obrazloženja pobijane presude.

U prigovoru ovršenika od dana 9. veljače 2021. godine, po rješenju o ovrsi od 19. listopada 2020. godine, tuženik je u cijelosti pobijao predmetno rješenje o ovrsi budući da tužitelj nema osnovanih potraživanja prema tuženiku obzirom da više nisu ni u kakvom obvezno pravnom odnosu. Prema tome, izvadak iz poslovnih knjiga tužitelja nije vjerodostojan, obzirom da tužitelj nije imao osnova za izdavanje spornih računa.

Osim toga, iz priložene dokumentacije tužitelja nije razvidno na što se konkretno odnosi potrošnja električne energije budući da tuženik nakon otvaranja stečajnog postupka nije nastavio poslovanje, niti koristi usluge tužitelja.

Nadalje, sukladno odluci skupštine društva od dana 03. svibnja 2017. godine, stečajni dužnik nije niti nastavio s poslovanjem.

Isto tako, stečajni upravitelj je u ime stečajnog dužnika dana 17. svibnja 2017. godine i 18. srpnja 2017. godine uputio HEP-ODS d.o.o. dopise u kojima je naveo da je tuženik u stečaju te da se ne koristi navedenim priključcima te da mu se **obustavi daljnja distribucija električne energije**, to tim više što nekretnine koje se eventualno koriste električnom energijom ovrhovoditelja nisu ni u vlasništvu, ni u posjedu stečajnog dužnika, odnosno ne predstavljaju stečajnu masu.

Dokaz: *uvid u spis*

S obzirom da tuženik osim za postojanje predmetnih priključaka koji se vode na ime tuženika, nema nikakvih drugih saznanja o istima, niti gdje se nalaze, niti tko ih koristi, niti eventualno nekretnine u kojima se nalaze predstavljaju imovinu tuženika, niti tuženik zna za postojanje bilo kakvog ugovora kojim bi bio u obveznopravnom odnosu sa tužiteljem, pa stoga tuženik nije mogao ni na koji način reagirati prema tužitelju osim dopisom kojeg je uputio 17. svibnja 2017. godine i 18. srpnja 2017. godine.

Naime, predmetna obračunska mjesta na koja se poziva tužitelj, i to br. 1507005725, 1507011407, 1507019181, osim obračunskog mjesta u „ex hotelu Krka“ **nikada nije koristio tuženik, niti su predmetna obračunska mjesta u nekretninama koje bi bile u vlasništvu i posjedu tuženika.**

Dokaz: *rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 10. srpnja 1997. godine, Klasa: UP/I-943-01/97-02/59, Ur.broj: 563-04-403/97-6, u spisu*

Isto tako, vezano za predmetno mjerilo koje se odnosi na „ex hotel Krka“, tuženik ističe kako je predmetna nekretnina unovčena pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zadru od dana 9. listopada 2018. godine te da je vlasnik i posjednik iste kupac MOBILIA d.o.o. Šibenik, Ivana Meštrovića 13, OIB: 94034916314. Dakle, isto je postalo pravomoćno 11. prosinca 2018. godine.

Pobijanim rješenjem o ovrsi tužitelj potražuje neplaćene račune u razdoblju od 23. studenoga 2019. godine pa sve do 23. kolovoza 2020. godine.

Dakle, utuženo potraživanje se odnosi na razdoblje nakon donošenja pravomoćnog rješenja suda o dosudi nekretnine pa tuženik za predmetno obračunsko mjesto „ex hotela Krka“

sasvim sigurno nema nepodmirenih dugovanja te je za navedeni period kao kupac eventualno dužna treća osoba.

Osim toga, potpuno je neživotno i nelogično da bi u odnosu na predmetno obračunsko mjesto „ex hotela Krka“ tuženik imao nepodmirena dugovanja za predmetni period, dok bi ostalo razdoblje nakon donošenja pravomoćnog rješenja o dosudi bilo podmireno, pa stoga posebno osporava navode tužitelja da bi se predmetno dugovanje odnosilo na obračunsko mjesto „ex hotela Krka“, tim više što iz računa koji su priloženi uz prijedlog za ovrhu proizlazi da se dug odnosi za obračunska mjesta br. 1507005725, 1507011407 i 1507019181, a niti jedno od njih se ne odnosi na „ex hotel Krka“, te bi se eventualno predmetna potraživanja mogla odnositi na ranije razdoblje ukoliko ista uopće postoje pa bi u tom slučaju bila zastarjela, stoga tuženik izjavljuje prigovor zastare u odnosu na utuženo potraživanje.

Osim toga, u prilog tvrdnji da tužitelj ne prikazuje istinito činjenično stanje, posebno se ističe i uplata tuženika od dana 22. prosinca 2020. godine po presudi Trgovačkog suda u Zadru, br. Povrv-129/19, čime je u cijelosti pokriven dug po predmetnoj presudi, a tužitelj je protivno zakonu zatvorio dug kojeg tuženik nije platio. Naime, tužitelj bi to pravo jedino imao da tuženik prilikom uplate nije točno naveo što plaća, a što nedvojbeno jest pa stoga ostaje nejasno, ako je tuženik po presudi platio svoj dug koji se odnosio na „ex hotel Krka“, a tužitelj zatvara dug koji nije plaćen, pitanje je da li je tužitelj uopće zatvorio u cijelosti dug po presudi koju je tuženik izvršio?!

Slijedom toga, tuženik ne može prihvatiti navode tužitelja da bi se predmetno dugovanje odnosilo na obračunska mjesta u „ex hotelu Krka“, a pogotovo se ne može prihvatiti ni razdoblje dugovanja za koje se tereti tuženik, a niti računi koje je priložio tužitelj ne potkrepljuju navedene tvrdnje tužitelja.

Dokaz: rješenje Trgovačkog suda u Zadru, St-1081/2016-318 od dana 9. listopada 2018. godine, izvadak iz zemljišne knjige za kat. čest. 2622 K.O. Šibenik (povijesni prikaz), u spisu

Nadalje, iako se tužitelj pozivao na odredbe uvjeta opskrbljivača HEP ELEKTRA d.o.o., tj. općih uvjeta za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom, tuženik ističe kako bi **navedene odredbe bile primjenjive jedino u slučaju da je tuženik za predmetna obračunska mjesta s tužiteljem sklopio ugovor za opskrbu električne energije, a što nije,** i to tuženik također osporava.

Naime, **tuženik sa tužiteljem nije zaključio nikakav ugovor za opskrbom električne energije, pa posljedično tome ne može niti zahtijevati raskid ugovora koji nije zaključen,** a imajući u vidu rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od dana 10. srpnja 1997. godine iz kojeg proizlazi kako se predmetna obračunska mjesta ne nalaze na nekretninama koje bi prilikom pretvorbe i privatizacije bile unesene u temeljni kapital tuženika, to tuženik nije mogao biti niti pravni sljednik istih, već je sukladno Zakonu pravni sljednik Republika Hrvatska.

Dokaz: uvid u spis

U točki 10. obrazloženja pobijane presude prvostupanjski sud navodi:

„Navodi tužene da nekretnine koje se eventualno koriste električnom energijom nisu u vlasništvu niti posjedu tužene, istu ne oslobađaju njezine obveze za podmirenjem utuženog

potraživanja tužitelja jer je odredbama Općih uvjeta, odnosno Uvjeta opskrbljivača, jasno propisano da zbog promjene vlasništva nekretnine Ugovor o opskrbi bivšeg vlasnika nekretnine prestaje tek sklapanjem Ugovora o opskrbi sa novim vlasnikom, a bivši je vlasnik nekretnine ovlašten postojećem opskrbljivaču dostaviti obavijest o jednostranom raskidu, odnosno otkazu ugovora o opskrbi i Ugovora o korištenju mreže uz dostavu dokumentacije o promjeni vlasništva, što tužena nije učinila.“

Naime, tuženik nikad nije zaprimio utužene račune koji su predmet ovog postupka, slijedom čega nije mogao ni uložiti prigovor na iste niti je koristio prava na odbitak pretporeza u odnosu na utuženo potraživanje, pogotovo imajući u vidu činjenicu da je predmetna nekretnina na koju se odnosi utuženo potraživanje u posjedu treće osobe.

Nadalje, u točki 36. obrazloženja pobijane presude Sud pogrešno zaključuje da su „*stranke bile u obveznom odnosu po osnovi ugovora sklopljenog o isporuci električne energije u odnosu na mjerno mjesto broj 1507000340 u Šibeniku, Hotel Krka, ali tužena nije odjavila tužitelju to mjerno mjesto, već je navela da je hotel dan u zakup, a potom postao vlasništvo društva MOBILIA d.o.o. Šibenik.*“

Zaključno, teret dokazivanja o postojanju predmetnog ugovora je na tužitelju, odnosno isti je bio dužan dostaviti ugovor na koji se poziva, međutim, nikakav ugovor nije dostavljen, niti tuženik zna za postojanje takvog ugovora pa iako se prvostupanjski sud u obrazloženju poziva na isti, tuženik nije ni bio u mogućnosti raskinuti ugovor kojeg nema, odnosno za kojeg uopće ne zna, te je time počinjena bitna povreda odredaba parničnoga postupka iz članka 354 st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku, odnosno iznijeti razlozi presude su proturječni i nisu razumljivi, te se presuda ne može ispitati.

Dokaz: uvid u spis

Iako je u točki 2. izreke pobijane presude prvostupanjski sud utvrdio da je tužitelj povukao tužbu za iznos od 923,70 eura/6.959,65 kn s osnova računa za električnu energiju broj 012301011190-190921-4 od 31. 10. 2019., pa je u tom dijelu ukinut platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nevenke Nakić iz Šibenika, br. Ovr-1479/2020 od dana 19. listopada 2020. godine, tuženik je na raspravi održanoj 7. ožujka 2024. godine istakao da se predmetni iznos odnosi na glavnica potraživanja s pripadajućim zakonskim kamatama te parnični trošak s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zadru, Povrv-129/19, tj. uplata se odnosila na obračunsko mjerilo hotela Krka broj 15077000340, a koji objekt je bio u vlasništvu tuženika te je u međuvremenu unovčen i predan novom vlasniku. Naime, predmetnom uplatom točno je navedeno što tuženik plaća pa tužitelj nije imao pravo sukladno prisilnim odredbama zatvarati dugovanje od najstarijeg prema naprijed, budući da je to mogao učiniti jedino da tuženik prilikom uplate nije naveo što plaća, a što prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijane presude nije pravilno cijenio te je izveo pogrešan zaključak da je tuženik platio dio utuženog potraživanja tužitelja.

Dokaz: uvid u spis

Prema tome, ovakvo presuđenje nije utemeljeno na pravno relevantnim činjenicama budući da prvostupanjski sud u cijelosti prihvća samo navode tužitelja, kako je to razvidno iz obrazloženja pobijane presude, slijedom čega je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Slijedom svega navedenoga, žalitelj

predlaže

da drugostupanjski sud preinači prvostupanjsku presudu na način da u cijelosti ukine platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nevenke Nakić iz Šibenika, broj Ovr-1479/2020 od dana 19. listopada 2020. godine, a podredno pobijanu presudu ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

***Tuženik zastupan po
stečajnom upravitelju***

Popis troška:

- *sudske pristojbe za žalbu159,26 EUR*